

8 Μαΐου 2017

10 τρόποι για να αντιμετωπίσουμε ένα επιθετικό παιδί!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)





Χτυπάει τα παιδάκια στην παιδική χαρά, τα σπρώχνει για να πάρει τη σειρά τους στις κούνιες, κλοτσάει και δέρνει το αδερφάκι του για να του δώσει αυτό που κρατάει. Τι κρύβεται πίσω από την επιθετική συμπεριφορά ενός παιδιού και πως μπορείτε να την αντιμετωπίσετε;

Όλοι λίγο-πολύ έχουμε δει παιδιά με επιθετική συμπεριφορά στην παιδική χαρά, στον παιδότοπο, στον παιδικό σταθμό. Κάποιες φορές μάλιστα αυτά τα μικρά τέρατα είναι τα παιδιά μας. Γιατί όμως προκύπτει; Και τι λένε οι ειδικοί γι' αυτήν;

Η εκδήλωση της επιθετικής συμπεριφοράς είναι ένα αναπτυξιακό χαρακτηριστικό που εμφανίζεται μέχρι την ηλικία των τριών ετών περίπου και σε αυτή την

περίπτωση δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Αν όμως ένα παιδί είναι επιθετικό και σε μεγαλύτερη ηλικία, π.χ. μετά τα πέντε του χρόνια, όταν θα έπρεπε να έχει κοινωνικοποιηθεί, να έχει μάθει να χρησιμοποιεί το λόγο, να μπορεί να ελέγχει τον εαυτό του και να μεταχειρίζεται άλλους τρόπους για να διεκδικεί ή να διαπραγματεύεται αυτό που θέλει, χρειάζεται να αναζητήσουμε τι του προκαλεί αυτού του είδους τη συμπεριφορά

Γι' αυτό εσείς πρώτα θα πρέπει να σκεφτείτε πώς να διαχειριστείτε την επιθετική συμπεριφορά του παιδιού, και πως να το βοηθήσετε ώστε να γίνει πιο κοινωνικό, συνεργάσιμο και να αποκτήσει ειρηνικές σχέσεις με τους συνομηλίκους του.

Αυτό που πρέπει να θυμάστε

Είναι αδύνατον να μη μαλώσει το παιδί με κάποιο άλλο της ίδιας ηλικίας όταν παίζουν μαζί. Αυτό όμως που θα πρέπει να μάθει είναι να «μαλώνει» με τον σωστό τρόπο, να μην πιάνεται στα χέρια για να λύσει τις διαφορές του, ούτε να προσπαθεί να επιβληθεί με επιθετικές πρακτικές.

Ας μην παραβλέπουμε επίσης ότι πολλές φορές τα παιδιά απλώς δοκιμάζουν διάφορες συμπεριφορές για να δουν τι θα γίνει αν τραβήξουν τα μαλλιά της μαμάς τους, αν σπρώξουν το αδερφάκι τους ή αν κλωτσήσουν το άλλο παιδάκι στο πάρκο και ανάλογα με τις αντιδράσεις των γονιών τις διαγράφουν ή τις εγκαθιστούν στο μυαλό τους.

Εμείς, σας δείχνουμε μερικούς τρόπους που θα βοηθήσουν να μην ξανασυμβούν τέτοια «ατυχή» περιστατικά και να βρείτε όλοι την ηρεμία σας:

1. Συζητάτε συχνά με το παιδί, εξηγώντας του τι επιτρέπεται και τι όχι στη συμπεριφορά του, για να μπορεί κι εκείνο να ελέγχει τις πράξεις του, τα όρια που δεν πρέπει να ξεπερνά. Να μάθει δηλαδή σιγά σιγά να μη σκέφτεται μόνο τον εαυτό του, αλλά και τους γύρω του, τα αισθήματά τους, τα δικαιώματά τους, τις ανάγκες και τις επιθυμίες που οφείλει να σέβεται. Εξηγήστε του, ότι δεν έχουν μόνο οι δικές του απαιτήσεις προτεραιότητα, αν θέλει να έχει φίλους και να είναι αγαπητό. Δώστε έμφαση στο ότι για να έχει καλές σχέσεις με τα άλλα παιδιά πρέπει να μάθει να μοιράζεται τα παιχνίδια, να περιμένει τη σειρά του στις κούνιες και γενικά να ακολουθεί κανόνες. Αργά ή γρήγορα όλα τα παιδιά το μαθαίνουν και προσαρμόζονται, αρκεί να το υπενθυμίζετε συχνά γιατί σε αυτή την ηλικία ξεχνάνε εύκολα.

2. Βοηθήστε το να καταλάβει ότι, αντί να δείρει ή να σπρώξει κάποιον για να πάρει ένα παιχνίδι, μπορεί να το ζητήσει ευγενικά, δίνοντάς του εσείς το παράδειγμα. Όταν παίζετε μαζί του, χρησιμοποιήστε εκφράσεις όπως «σε

παρακαλώ, μπορώ να παίξω κι εγώ με το παζλ;» ή «θα ήθελες να ανταλλάξουμε τα παιχνίδια μας;».

3. Όταν βλέπετε το παιδί να εκδηλώνει επιθετικότητα, διατηρήστε την ψυχραιμία σας, συγκρατηθείτε, αλλά δείξτε του τη δυσαρέσκειά σας. Πάρτε το κοντά σας και πείτε του με ηρεμία και σταθερότητα ότι δεν σας αρέσει αυτή η συμπεριφορά, ότι δεν είναι από κανέναν αποδεκτή κι ότι δεν χρησιμοποιούμε κλωτσιές και γροθιές για να λύσουμε τις διαφωνίες μας, γιατί αυτό μπορεί να κάνει κακό στον άλλο, τον κάνει να πονάει, και προτρέψτε το να ζητήσει συγγνώμη. Μην ξεχνάτε ότι τα μικρά παιδιά δεν έχουν επίγνωση των συνεπειών των πράξεών τους και μέχρι την ηλικία των έξι ετών δεν μπορούν ακόμα να αντιληφθούν τα συναισθήματα που προκαλούν οι πράξεις τους στους άλλους.

4. Εξηγήστε του με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους αν δεν συμπεριφέρεται σωστά θα υποστεί τις συνέπειες. Εάν επαναλάβει την επιθετική συμπεριφορά, βάλτε το να καθίσει κάπου κοντά μόνο του για λίγα λεπτά, για να σκεφτεί αυτό που έκανε, επισημαίνοντάς του ότι αν το ξανακάνει θα αναγκαστείτε να φύγετε από εκεί που είστε, π.χ. από την παραλία ή την παιδική χαρά. Σε αυτή την περίπτωση πραγματοποιήστε την απειλή σας για να αντιληφθεί ότι εννοείτε αυτά που λέτε.

5. Μην προσπαθήσετε να συνετίσετε την επιθετική συμπεριφορά του με επιθετικότητα, γιατί το αποτέλεσμα θα είναι ακόμα χειρότερο. Αν για παράδειγμα το χτυπήσετε, επειδή έδειρε ένα παιδάκι ή το πάρετε τραβώντας το γιατί έσπρωξε κάποιον, σίγουρα θα το κάνετε να φοβηθεί αλλά όχι να καταλάβει ότι η επιθετική συμπεριφορά δεν έχει αποτέλεσμα.

6. Τονίζετε συχνά τα θετικά στοιχεία του χαρακτήρα του. Πείτε του πόσο περήφανη είστε που είναι, π.χ., τόσο καλό κι ευγενικό παιδί κι ότι είναι σημαντικό αυτό να το δείχνει όταν είναι με άλλα παιδιά.

7. Κάθε φορά που συμπεριφέρεται όμορφα, μην παραλείπετε να το επαινείτε.

Η επιβράβευση της επιθυμητής συμπεριφοράς είναι το πιο ισχυρό κίνητρο για να την επαναλάβει.

8. Δώστε το καλό παράδειγμα

Μη γίνεστε ποτέ επιθετικοί προς τους γύρω σας, μη διεκδικείτε με φωνές ή εκρήξεις θυμού, μην προσπαθείτε να επιβληθείτε στο παιδί με μερικές ξυλιές. Τα μικρά μιμούνται ό,τι κάνουν οι γονείς τους.

9. Βοηθήστε το να κοινωνικοποιηθεί

Η επιθετική συμπεριφορά δείχνει μη επαρκείς κοινωνικές δεξιότητες. Αυτό σημαίνει ότι το παιδί δεν ξέρει πώς να διεκδικήσει αυτό που θέλει ή πώς να διαπραγματευτεί την άρνηση σε κάτι που ζητάει, το θυμό του, τη στεναχώρια του.

10. Δείξτε σταθερότητα

Οι γονείς πρέπει να επεμβαίνουν πάντα απ' όταν ακόμη το παιδί είναι σε πολύ μικρή ηλικία εφαρμόζοντας κάθε φορά την ίδια τακτική όσον αφορά το ποιες συμπεριφορές επιτρέπονται και ποιες απαγορεύονται. Σε κάθε περίπτωση που το παιδί εκδηλώνει επιθετικότητα δεν πρέπει να δείχνουν ποτέ ανοχή ή να ακολουθούν ασταθή τακτική, δηλαδή άλλες φορές να το μαλώνουν κι άλλες να το προσπερνούν, αλλά να του επαναλαμβάνουν με σταθερότητα και σαφήνεια ότι δεν πρέπει να το κάνει αυτό. Αν το παιδί δεν μάθει έγκαιρα τι είναι σωστό και τι όχι, αργότερα, όταν θα βρεθεί σε ομάδα με συνομηλίκους, θα υποστεί "βαρύτερες" συνέπειες της συμπεριφοράς του.

Με τη συνεργασία της Δώρας Σκαλή, ψυχολόγου-ψυχοθεραπεύτριας.

Πηγή: imommy.gr